



Република Србија  
ВРХОВНИ СУД  
Рев 9249/2024  
28.05.2024. године  
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Маја Перић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3447/23 од 07.02.2024. године, у седници одржаној 28.05.2024. године, донео је

## РЕШЕЊЕ

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3447/23 од 07.02.2024. године.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3447/23 од 07.02.2024. године.

## Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 21942/2020 од 18.01.2023. године, обавезан је тужени да тужиоцима на име накнаде за 2/6 дела фактички експроприсане непокретности - парцеле број .. укупне површине 3 ара 19 м2, која је уписана у листу непокретности .. КО ... и представља саставни део улице ... у ..., исплати износе од по 297.733,33 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, на име накнаде за по 1/6 дела фактички експроприсане непокретности; утврђено је да је тужени носилац јавне својине на 2/6 дела фактички експроприсане непокретности – катастарске парцеле .. површине 3 а 19 м2, уписане у листу непокретности .. КО ..., што су тужиоци обавезани да признају и трпе; одбијен је део тужбеног захтева којим је тражено да се обавезе тужени да у року од 15 дана изврши упис права свог власништва – јавне својине на наведеној имовини; тужени је обавезан да тужиоцима на име прибављања писане документације исплати новчани износ од 10.505,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате; тужени је обавезан да тужиоцима надокнади парничне трошкове од 203.409,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3447/23 од 07.02.2024. године, жалба туженог делимично је усвојена, делимично одбијена и наведена првостепена

пресуда потврђена у усвајајућем делу којим је одлучено о главној ствари, а преиначена у делу о трошковима поступка тако што је досуђени износ накнаде трошкова снижен на износ од 198.760,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, позивом на одредбе члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је о праву тужилаца на исплату накнаде за сувласничке припадности на фактички одузетој парцели земљишта, која је приведена планираној намени за улицу ... у ... . Парцела је саобраћајно и комунално опремљена, радове су извршила јавна предузећа чији је оснивач тужени и одржавају улицу, парцела се не може вратити у првобитно стање. Накнада је утврђена у висини тржишне вредности парцеле и утврђено право јавне својине туженог на сувласничким припадностима тужиоца.

Имајући у виду утврђено чињенично стање и разлоге на којима је заснована побијана пресуда, по становишту Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као посебној. Одлука у складу са правним становиштем у битно истоврсним чињеничним ситуацијама, израженим кроз одлуке Врховног суда о заштити права на имовину, гарантованог чланом 58. Устава Републике Србије.

Из наведених разлога, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Одлучујући о изјављеној ревизији као о редовној по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ре визија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У предметној парници за исплату и утврђење својине тужба је поднета 25.09.2020. године, а вредност предмета спора по тужби сваког тужиоца, као формалних супарничара је 297.733,33 динара.

Како вредност предмета спора не прелази прописани имовински цензус који омогућује изјављивање овог ванредног правног лека, ревизија је недозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић